

Den særlige procedure i forslaget § 66 d, stk. 2, finder kun anvendelse på de egentlige flyttesituationer, hvor ændringen af opholdsstedet er bestemt af det formål, der søges opnået ved anbringelsen. Bestemmelsen omfatter således ikke de flytninger, der nødvendiggøres af udefra kommende begivenheder, såsom lukning af døgninstitution eller plejefamilies ophør som plejefamilie. Indlæggelse af barnet eller den unge på sygehus er heller ikke en ændring af opholdsstedet i bestemmelsens forstand, selv om der er tale om en fysisk flytning af barnet eller den unge.

Til § 66 e

Ændringen er af redaktionel karakter, jf. bemærkningerne ovenfor til forslaget § 66 d.

Til § 66 f

Efter *stk. 1* skal der senest 3 måneder efter anbringelsen ske en vurdering af planen, jf. § 66 b, med henblik på eventuel revision af denne. Den relativ korte tidsfrist for en fornyet vurdering af planen skal ses på baggrund af, at selve anbringelsen vil være en radikal ændring i barnets eller den unges tilværelse, som kan medføre, at nye eller ændrede behov viser sig med deraf følgende krav til indsatsen.

I den efterfølgende periode skal der ske en vurdering af planen med højst 6 måneders mellemrum.

Viser der sig behov for en revision af planen, må forældrene medinddrages, og en beslutning om revision skal så vidt muligt træffes i forståelse med forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge. Spørgsmål om ændring af planen kan også rejses af forældremyndighedens indehaver eller den unge, der er fyldt 15 år. Kompetencen til at træffe beslutning om ændring af planen tilkommer kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsens *stk. 2* svarer til den gældende lovs § 33, stk. 5. Dog er pligten til at underrette den stedlige amtskommune udgået, jf. forslaget til § 66.

Til § 67

Bestemmelsen erstatter reglerne i den gældende lovs § 67 om opretholdelse af forbindelsen mellem barnet og dets hjem under anbringelsen og reglerne om afbrydelse af barnets forbindelse med forældremyndighedens indehaver.

I *stk. 1* fastslås det direkte i loven, at der er en ret til samvær og kontakt mellem forældrene og barnet eller den unge under anbringelsen uden for hjemmet. Ret til samvær omfatter både en ret for forældrene til at besøge barnet eller den unge og en ret til, at barnet eller den unge kan besøge forældrene. Ret til kontakt omfatter også brev- og telefonkontakt.

Udtrykket forældrene dækker både forældremyndighedens indehaver og den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, men som har en samværsret, der enten er aftalt mellem forældrene eller er fastsat af statsamtet.

Det pålægges kommunalbestyrelsen at sørge for, at forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge holdes ved lige. Denne aktive forpligtelse for kommunalbestyrelsen vil især få betydning, når det drejer sig om problemfyldte og svage forældre.

En samværsret, der er fastsat af statsamtet i medfør af §§ 24 og 25 i myndighedsloven, for den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Statsamtets adgang til efter myndighedsloven at fastsætte eller ændre samvær berøres ikke af anbringelsen.

Efter bilstandsloven kan der imidlertid, hvis betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt, træffes beslutning om at regulere eller midlertidigt ophæve den af statsamtet fastsatte samværsret.

Udgangspunktet for samværet med barnet eller den unge vil for den af forældrene, som ikke har del i forældremyndigheden, være den af statsamtet fastsatte samværsret. Kommunalbestyrelsen har således ikke kompetence til at tillægge den af forældrene, der har en samværsret, en videregående ret til samvær med barnet eller den unge end den, der til enhver tid er fastsat af statsamtet. Kommunalbestyrelsen kan således ikke lempe et af statsamtet fastsat vilkår for samværet, f.eks. om overvågning eller om deponering af pas. Kommunalbestyrelsen kan derimod inden for den af statsamtet fastsatte tidsmæssige ramme tillæggende den praktiske afvikling af samværet, f.eks. fordele samværet over 2 dage.

Hviler en samværsret på en aftale forældrene imellem, er det den aftalte samværsret, der danner udgangspunkt for samværet mellem barnet eller den unge og den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden. Også i disse tilfælde kan der, hvis betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt, i henhold til bilstandsloven træffes beslutning om at regulere eller midlertidigt afbryde det aftalte samvær.

Bedsteforældre, andre nære pårørende, naboer og andre personer i barnets eller den unges dagligdag kan have haft tætte relationer til barnet eller den unge, som det kan være af betydning at opretholde under anbringelsen uden for hjemmet. Kontakten til nære slægtninge bør af kommunalbestyrelsen støttes i det omfang, det findes at være til gavn for barnet eller den unge, men en lovfæstet ret til samvær med barnet eller den unge tilkommer alene forældrene.

En eventuel begrænsning eller afbrydelse af barnets eller den unges kontakt med andre end foræl-